

پله با سانتوز به ایران آمد

سلطان فوتبال در تهران

«بعد از ظهر ۱۵ اردیبهشت ۱۳۵۱، پلیت‌های ۵۰، ۱۰۰، ۲۰۰ و ۳۰۰ ریالی فروخته شده. آغاز بازی با نیم ساعت تأخیر. بیکراری برای تماشای «ادسون آراتنس دوناسیمنتو» ملقب به پله متولد سال ۱۹۴۰ در ترس کوراکوس برزیل، روی سکوهای استادیوم صد هزار نفری که روز یکشنبه ۲۵ مهر ۱۳۵۰ افتتاح شده، بی‌تابی... گل دقیقه ۲۱ پله. ولی پرویز میرزا حسن هشت دقیقه بعد گل تساوی را می‌زند. یک - یک. به درازا کشیده شدن زمان استراحت بین دو نیمه به نیم ساعت. مردود اعلام شدن سه گل سانتوز (اعتراض پله و بی‌انصاف خواندن داور). تساوی تا هشت دقیقه به پایان. شادمانی ما. خوش بینی مفرط. خوش دلی کاغذی. سادگی. برگشتن ورق. طوفان برزیلی. چهار گل در هشت دقیقه پایانی درون دروازه. شامل دو گل دیگر از پله. پیروزی ۱-۵ برزیلی‌ها. هو شدن بازیکنان خودی توسط تماشاگران. هورا کشیدن برای سلطان و همراهانش. مربی سانتوز می‌پرسد: «چرا تیم منتخب شما پنج گل دریافت کرد؟» و در پاسخ: «تیم اصلی ایران در سفر بسر می‌برد»، می‌پرسد: «مگر شما فقط یک تیم دارید؟» این جملات خاطره حمیدرضا صدر تحلیل گر فوتبال از روزی است که سلطان فوتبال، ورزشگاه یکصد هزار نفری را با ۳ گل فتح کرد. اردیبهشت ۱۳۵۱ چه قبل از پانزدهم و چه بعدش خبر اصلی به سفر «ادسون آراتنس دوناسیمنتو» به تهران خلاصه می‌شد؛ سفر سه روزه تیم فوتبال سانتوز

برزیل به ایران و بازی با تیم تاج به همراه چند بازیکن منتخب دیگر تیم‌ها. روزنامه‌ها از استقبال بسیار گرم تماشاگران ایرانی از پله مشهورترین فوتبالیست جهان نوشته‌اند. مجله کیهان ورزشی در حاشیه مطلب اصلی خود درباره سفر پله و با اشاره به حضور پر شور مردم در فرودگاه نوشته است: «بعضی از ایرانی‌ها که برای گرفتن امضای یادگاری از پله در فرودگاه مهرآباد او را دوره کرده بودند به جای کاغذ، سفته‌های سفیدی را برای امضا به پله می‌دادند! ستاره افسانه‌ای هم که از این ماجرا بی‌خبر بوده بعد از امضای چند سفته کمی شک کرده و با خنده و زبان بی‌زبانی به آنها می‌گوید: کاغذ سفید برای امضا بدهید!»

روزنامه اطلاعات شنبه ۱۶ اردیبهشت در صفحه اول خود تیر می‌زند: «مروراید سیاه چشم‌ها را خیره کرد. بازیکنان تیم سانتوز برای حرف زدن هم پول می‌خواستند.» این روزنامه در گزارش بازی نوشت: «پله و یارانش دیروز پنج بار دروازه تیم برگزیده تهران را فرو ریختند و استادیوم یکصد هزار نفری را گلباران کردند... در غیاب تیم ملی ایران، جای شگفتی بود که پنجاه هزار نفر به استادیوم کشیده شوند، بخصوص با اطمینانی که اخیراً مردم نسبت به پخش مسابقات از تلویزیون پیدا کرده‌اند. به‌رحال جای هیچ‌گونه تردید نیست نزدیک به پنجاه هزار تماشاگری که در استادیوم گرد آمدند تنها به خاطر شهرت و محبوبیت پله مروراید سیاه بود. آن چه تهران از پله دید نشان داد که هر چه تا به حال درباره این مروراید شنیده‌ایم بی‌کم و کاست درست بوده است... پله هریار که توپ را به چنگ می‌آورد، حتی چهار مدافع نیز برای مهارش کفایت نمی‌کرد»

بناهای موقتی که ماندگار شدند

آغاز ساخت پل‌های تهران

ژانویه ۱۹۶۸- (دی ماه ۱۳۴۶) ایران در نشست نمایندگان کمیته المپیک آسیا در بانکوک موفق شد بر رقبا خود پیروز و میزبان هفتمین دوره بازی‌های آسیایی شود. قرار بر این بود که مسابقات از یکم تا ۱۶ سپتامبر ۱۹۷۴ (دهم تا ۲۵ شهریور ۱۳۵۳) در تهران برگزار شود. حدود ۳ هزار ورزشکار از ۲۵ کشور آسیایی به ایران می‌آمدند تا بزرگترین رویداد ورزشی آسیا را در پایتخت ایران تجربه کنند. از همان سال فراهم کردن مقدمات میزبانی آغاز شد. برنامه‌ریزی برای تأسیس زیرساخت‌های شهری، مراکز اقامتی و ورزشگاه‌هایی به این منظور آغاز شد. ورزشگاه فرح (نختی)، شهرک و دهکده المپیک، مجموعه ورزشی و استادیوم صد هزار نفری آریامهر (آزادی) از جمله بناهایی بودند که بعد از انتخاب ایران به‌عنوان میزبان بازی‌های آسیایی احداث شدند.

در کنار موضوع میزبانی و مدیریت برگزاری بازی‌ها، تردد میهمانان در سطح شهر هم یکی از مواردی بود که در برنامه‌ریزی‌های مربوط به مسابقات مورد توجه قرار گرفت. مجموعه ورزشی آریامهر به‌عنوان محل اصلی برگزاری بازی‌ها به محل استقرار ورزشکاران نزدیک بود، اما ورزشگاه‌های فرح و امجدیه (شیرودی) از دهکده المپیک فاصله داشتند. علاوه بر این، میهمانانی هم برای تماشای بازی‌ها به تهران آمده بودند که در هتل‌های بزرگ تهران، اقامت داشتند. به‌همین دلیل نیاز به تأمین زیرساخت‌هایی در مسیر تردد میهمانان بود.

از آنجا که صنعت خودروسازی با رونق گرفتن ایران ناسیونال در حال تولید خودرو و تزریق آن به خیابان‌ها بود، پایتخت نشینان چند سالی بود که با مفهوم ترافیک آشنا شده بودند و شهرداری تهران برنامه‌هایی برای مناسب‌سازی خیابان‌ها داشت. اما با شروع بازی‌ها، ورود چند هزار میهمان به شهر و تردد آنها در تهران بر بار ترافیکی اضافه می‌شد و ممکن بود چالش‌هایی برای مردم پایتخت ایجاد شود. غلامرضا نیک بی شهردار وقت تهران، قراردادی با یک شرکت بلژیکی امضا کرد تا در مسیرهای اصلی تردد میهمانان، پل‌هایی احداث شود که به‌صورت موقت بار ترافیکی شهر را کنترل کنند. هفت پل

در فاصله سال‌های ۱۳۵۱ تا ۱۳۵۳ در تهران با بدنه‌های تمام فلزی ساخته شد. پل‌هایی که برای مدت زمانی کوتاه قرار بود تردد در شهر را تسهیل کنند. اما ماندگار شدند و عمرشان به ۴۰ سال رسید.

پل‌های سه گانه حافظ که در تقاطع خیابان‌های حافظ-تخت جمشید (طالقانی)، حافظ-شاهرضا (انقلاب) و حافظ-نادر (جمهوری) ساخته شد. پل تاج در تقاطع بزرگراه ایوبی (شیخ فضل الله) و خیابان تاج (ستارخان)، پل نصر (گیشا) روی بزرگراه پارک وی (چمران)، پل کریمخان در تقاطع خیابان زاهدی (قرنی) و پل چوبی در خیابان شاهرضا در محدوده دروازه شمیران، پل‌هایی بودند که بلژیکی‌ها برای استفاده موقت تهرانی‌ها در خیابان‌های شهر به پا کردند. اما با علم به اینکه این پل‌ها طراحی لرزه‌ای ندارند و برای ترافیک ۴۰ سال پیش تهران ساخته شده‌اند، همچنان هر سال مدیران شهری با تعمیرات جزئی و گاهی تلاش برای زیباسازی بدنه آنها، این پل‌ها را سرپا نگه داشته‌اند. خرداد ۱۳۹۸ بود که عمر ۴۰ ساله یکی از این پل‌ها به پایان رسید. پل نصر از کنار محله گیشا جمع‌آوری شد و زمزمه‌هایی از جمع‌آوری پل‌های دیگر هم به گوش می‌رسد. پل‌هایی که حالا بخشی از هویت شهری تهران شده‌اند. شاهد رویدادها و وقایع مختلفی در طول ۴۰ سال گذشته بودند و در تصاویر ثبت شده از وقایع و تاریخ شهر حضور پررنگی دارند. این پل‌های فلزی اما کم کم باید جای خود را به پل‌های بتنی بدهند تا تهران شهری برای خودروها و خودرو سواران باشد.

بریده‌بریده

تهیه و تنظیم: حسن مجیدی

انحلال شرکت تلفن

شرکت مخابرات ایران آغاز به کار کرد

شرکت سهامی کل تلفن ایران منحل شد و مقدمات تأسیس شرکت مخابرات ایران فراهم گردید. این تحولات پس از تصویب لایحه تأسیس شرکت مخابرات ایران در مجلس سنا و همزمان با آخرین ساعات سال گذشته به وقوع پیوست.

به موجب لایحه تأسیس شرکت مخابرات ایران، شرکت تلفن عملاً منحل شده است و از ترکیب سازمان تلفن دولتی با تلگراف و تلفن شهری، واحد تازه‌ای به‌وجود می‌آید که به شیوه تجاری عمل خواهد کرد. شرکت مخابرات، برای تأسیس و توسعه و نگهداری و بهره‌برداری از شبکه‌های مخابرات و نیز برای ایجاد ارتباط و مخابرات همگانی و اختصاص در داخل و یا خارج کشور و همچنین هماهنگ ساختن آنها (به استثنای رادیو و تلویزیون) تشکیل شده است. این شرکت وابسته به وزارت پست و تلگراف است و تمام سهام آن با نام و متعلق به دولت خواهد بود. به موجب این لایحه کلیه کارکنان شرکت تلفن و آن تعداد از کارکنان وزارت پست و تلگراف و تلفن که مورد نیاز باشند، به شرکت مخابرات منتقل می‌گردند.

روزنامه اطلاعات- یکشنبه ۶ فروردین ۱۳۵۱

شرکت مخابرات ایران آغاز به کار کرد

اعضای هیأت مدیره و مدیرعامل شرکت

آمار پزشکان و دندانپزشکان ایران

دکترها از تهران دل نمی‌کنند

براساس آماری که امروز از طرف سازمان نظام پزشکی کشور انتشار یافت در ایران ۱۰۲۶۰ پزشک و دندانپزشک در مؤسسات درمانی و بهداشتی خصوصی و دولتی فعالیت دارند. از این عده ۸۹۷۰ نفر پزشک و ۱۲۹۰ نفر دندانپزشک هستند. بنابر همین آمار، شمار پزشکان زن در ایران به ۵۴۰ نفر و دندانپزشکان زن به ۱۷۵ نفر می‌رسد.

توزیع پزشکان

ترکیب توزیع پزشکان در نقاط مختلف کشور به شرح زیر است:

تهران- ۴۱۹۲ پزشک و ۷۳۶ دندانپزشک
شهرهای استان مرکزی- ۲۸۲ پزشک و ۴۱ دندانپزشک
استان گیلان- ۲۳۴ پزشک و ۳۰ دندانپزشک
استان مازندران- ۳۶۰ پزشک و ۵۴ دندانپزشک
استان آذربایجان شرقی- ۴۲۹ پزشک و ۳۶ دندانپزشک
استان آذربایجان غربی- ۱۷۷ پزشک و ۲۴ دندانپزشک
استان کرمانشاهان- ۱۴۹ پزشک و ۲۰ دندانپزشک
استان خوزستان- ۵۴۹ پزشک و ۵۶ دندانپزشک
استان فارس- ۴۲۷ پزشک و ۴۳ دندانپزشک
استان خراسان- ۱۴۵ پزشک و ۲۳ دندانپزشک
استان کرمان- ۵۲۶ پزشک و ۵۶ دندانپزشک
استان اصفهان- ۵۴۰ پزشک و ۴۳ دندانپزشک
استان سیستان و بلوچستان- ۱۰۲ پزشک و ۱۰ دندانپزشک
استان کردستان- ۸۵ پزشک و ۱۳ دندانپزشک
استان ساحلی- ۵۵ پزشک و ۳ دندانپزشک
فرمانداری کل همدان- ۱۰۹ پزشک و ۱۶ دندانپزشک
فرمانداری کل چهارمحال و بختیاری- ۵۴ پزشک و ۳ دندانپزشک
فرمانداری کل لرستان- ۱۰۱ پزشک و ۱۳ دندانپزشک

درخشش فیلم مهرجویی در جشنواره‌های جهانی

فیلم «پستچی» جایزه جشنواره برلین را برد

پستچی جایزه جشنواره روتدام را هم ربود
فیلم «پستچی» ساخته داریوش مهرجویی کارگردان معروف ایرانی در جشنواره روتدام هلند نیز برنده جایزه شد. این اولین باری است که یک فیلم ایرانی در دو جشنواره مهم جهانی، برنده جایزه می‌شود و مورد توجه قرار می‌گیرد...

روزنامه اطلاعات- یکشنبه ۱۸ تیر ۱۳۵۱

پدر وقف، دنیا را گذاشت و رفت

حاج حسین آقا ملک در گذشت

حاج حسین آقاملک اوقاف و بنیانگذار کتابخانه و موزه ملی ملک که از درخشان‌ترین چهره‌های نیکوکاری معاصر ایران بود و در فرهنگ دوستی و ادب پروری و خدمات اجتماعی رادمرد کم نظیر عصر ما به شمار می‌رفت، امروز به رحمت ایزدی پیوست. با مرگ او کشور ما یکی از برجسته‌ترین شخصیت‌های فرهنگی و اجتماعی خود را از دست داد. این شخصیت برجسته اجتماعی و فرهنگی که با ثروت مادی و غنای سرشار معنوی از مفاخر خدمات نیکوکاری و فرهنگی محسوب می‌شد، به سال ۱۲۵۰ در تهران چشم به جهان گشود و هنگام مرگ ۱۰۱ سال از عمر پر ثمرش می‌گذشت، او

۱۹ مرداد

مواقتنامه افزایش ظرفیت کارخانه ذوب آهن اصفهان بین ایران و شوروی امضا شد.

۲۰ تیر

عبدالرحمن فرامرزی مدیر روزنامه کیهان و نمایندگان ادوار گذشته مجلس درگذشت.

۱۰ خرداد

همزمان با حضور ریچارد نیکسون رئیس‌جمهوری آمریکا در تهران، چندین انفجار در مراکز آمریکایی‌ها در تهران رخ داد. در این انفجارها دو نفر کشته شده، اتوبوس یک ژنرال آمریکایی منهدم شد و اداره اطلاعات آمریکا خسارت دید.

۱۳ خرداد

تیم ملی فوتبال ایران در دیدار فینال جام ملت‌های آسیا با نتیجه ۲ بر یک کره جنوبی را شکست داد و برای دومین بار قهرمان جام ملت‌های آسیا شد. گل‌های این بازی را علی جبباری و حسین کلاهی به ثمر رساندند.

۲۹ اردیبهشت

تیم ملی فوتبال ایران در دیدار فینال جام ملت‌های آسیا با نتیجه ۲ بر یک کره جنوبی را شکست داد و برای دومین بار قهرمان جام ملت‌های آسیا شد. گل‌های این بازی را علی جبباری و حسین کلاهی به ثمر رساندند.

۱۲ اردیبهشت

دفتر مجله «این هفته» در خیابان فردوسی تهران، با بمب منفجر شد و چهار زخمی بر جای گذاشت.

۵ اردیبهشت

سرتیپ علی‌اکبر مولوی رئیس پیشین ساواک تهران و فرمانده پلیس راه در سانحه سقوط هلیکوپتر کشته شد.

۱۹ فروردین

ارتشبد نعمت‌الله نصیری رئیس ساواک، در نامه‌ای به دادرس ارتش، مسعود رجوی را از «همکاران ساواک» معرفی کرد و خواستار ارفاق و تخفیف در مجازات او شد.

۲۰ فروردین

حاج محمد نمازی، مؤسس شبکه آبرسانی و بیمارستان نمازی شیراز در سن ۸۶ سالگی درگذشت.

۳ فروردین

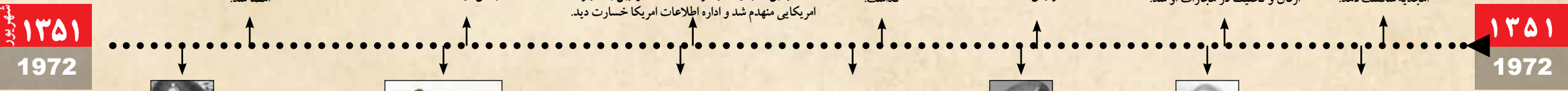
در شهر آرد پایتخت در چارچوب جام تخت جمشید، پرسپولیس موفق شد با نتیجه ۲ بر صفر تاج را مقابل ۳۰ هزار تماشاگر استادیوم امجدیه شکست دهد.

۵ فروردین

سقوط عظیم‌ترین بمبم جهان با ۳۰ متر ارتفاع و ۵۰۰ متر طول صد‌ها اتوبوس را در جاده هراز مدفون کرد.

روز شمار

گردآوری: محمدگرشایی

۲۲ مرداد

سرتیپ سعید طاهری رئیس کل زندان‌های شهربانی در نزدیکی منزل خود در تهرانپارس به ضرب چند گلوله به قتل رسید. سازمان مجاهدین مسئولیت این حادثه را بر عهده گرفت.

۲۵ تیر

سلطان قاپوس پادشاه عمان اعزام فرستاده‌ای به تهران از شاه برای سرکوب شورشیان ایالت بحران زده ظاهراً کمک خواست.